

МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

Природно-географічний факультет

Кафедра теорії та методики фізичного виховання і спорту

ДИПЛОМНА РОБОТА

на здобуття ступеня вищої освіти «магістр»

на тему

**«МОТИВАЦІЯ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ УЧНІВ
СЕРЕДНІХ КЛАСІВ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ»**

Виконав: здобувач вищої освіти
групи М122-п денного відділення
спеціальності 014.11 Середня освіта
(Фізична культура)
освітньо-професійної програми
Середня освіта. Фізична культура
Крупініч Віталій Олександрович

Керівник: Проценко А.А., кандидат
педагогічних наук, доцент

Рецензент: Сопотницька О.В. к.пед.н.,
доцент кафедри теоретичних основ і
методики фізичного виховання
Тернопільського національного
педагогічного університету ім. В. Гнатюка

Запоріжжя – 2023 рік

АНОТАЦІЯ

до дипломної роботи освітнього ступеня «магістр» здобувача вищої освіти спеціальності 014.11 Середня освіта (Фізична культура) освітньої програми Середня освіта. Фізична культура

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

Крупініча Віталія Олександровича

на тему: «МОТИВАЦІЯ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ УЧНІВ СЕРЕДНІХ КЛАСІВ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ»

Зміцнення здоров'я підростаючого покоління – одна з найважливіших проблем соціального розвитку в нашій країні та у світі. Важливою проблемою педагогічної теорії та практики є обґрунтування педагогічних умов розвитку мотивації учнівства до здорового способу життя, до занять фізичною культурою і спортом. Підґрунтям ефективного фізичного виховання у закладах освіти має бути індивідуалізація навчання.

Об'єкт дослідження – процес викладання фізичної культури.

Мета дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні та експериментальній перевірці організаційно-педагогічних умов управління розвитком мотивації учнів середніх класів до занять фізичною культурою.

Дослідження проводилось упродовж 2022–2023 років на базі Запорізької гімназії № 103. В експериментальному дослідженні брало участь 108 учнів 6 класів, з них – 59 хлопців та 49 дівчат віком 11-13 років. Експериментальна група – 52 учня, з них 30 хлопців та 22 дівчини, контрольна група – 56 учнів, з них 29 хлопців та 27 дівчат.

В роботі уточнено критерії, показники та рівні розвитку мотивації шестикласників до занять фізичною культурою; конкретизовано та експериментально перевірено організаційно-педагогічні умови управління розвитком мотивації. Дібрано діагностичний комплекс для виявлення рівню розвитку мотивації шестикласників до занять фізичною культурою; уточнено принципи, правила, форми та засоби формування мотивації до занять фізичною культурою; визначено організаційні засади управління розвитком мотивації шестикласників до занять фізичною культурою в реаліях дистанційного навчання. Аналіз отриманих даних в результаті експерименту дозволяє твердити, що відбулися зміни у розподілу рівнів фізичної активності учнівства після експерименту: кількість учнів експериментального класу з високим рівнем фізичної активності зріс з 10% до 14%, контрольного – на 2%; – кількість учнів з середнім рівнем фізичної активності в експериментальному класі збільшився з 37% до 46%, тоді як в контрольному – на 1%; кількість учнівства експериментального класу з низьким рівнем фізичної активності зменшилася з 54% до 40%, а у контрольному – на 4%.

Ключові слова: учні середніх класів, фізична культура, мотивація, заклад освіти, урок фізичної культури.

ANNOTATION

to the diploma thesis of the educational degree «master» of the higher education applicant of Specialty 014.11 Secondary Education (Physical Culture) of the educational program «Secondary Education. Physical Culture» of the Bogdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University

Krupinich Vitalii

on the topic: «MOTIVATION FOR PHYSICAL EDUCATION OF SECONDARY SCHOOL AGED PUPILS IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS»

Strengthening the health of the younger generation is one of the most important issues of social development in our country and in the world. An important issue in pedagogical theory and practice is to substantiate the pedagogical conditions for developing students' motivation to lead a healthy lifestyle and engage in physical education and sports. The basis for effective physical education in educational institutions should be individualisation of learning.

The object of the study is the process of teaching physical education.

The purpose of the study is to theoretically substantiate and experimentally test the organisational and pedagogical conditions for managing the development of secondary school students' motivation to engage in physical education.

The study was conducted in 2022-2023 on the basis of Zaporizhzhia Gymnasium № 103. The experimental study involved 108 6th grade students, including 59 boys and 49 girls aged 11-13. The experimental group – 52 pupils, including 30 boys and 22 girls, the control group – 56 pupils, including 29 boys and 27 girls.

The study clarifies the criteria, indicators and levels of development of sixth-graders' motivation to engage in physical education; the organisational and pedagogical conditions for managing the development of motivation are specified and experimentally tested. A diagnostic complex was selected to identify the level of development of sixth-graders' motivation to engage in physical education; the principles, rules, forms and means of forming motivation to engage in physical education were clarified; the organisational foundations for managing the development of sixth-graders' motivation to engage in physical education in the realities of distance learning were determined. The analysis of the data obtained as a result of the experiment allows us to state that there have been changes in the distribution of levels of physical activity of pupils after the experiment: the number of pupils in the experimental class with a high level of physical activity increased from 10% to 14%, in the control – by 2%; □ the number of pupils with an average level of physical activity in the experimental class increased from 37% to 46%, while in the control – by 1% %; the number of pupils in the experimental class with a low level of physical activity decreased from 54% to 40%, and in the control – by 4%.

Key words: middle school students, physical education, motivation, educational institution, physical education lesson.

РЕФЕРАТ

до дипломної роботи освітнього ступеня «магістр» здобувача вищої освіти спеціальності 014.11 Середня освіта (Фізична культура) освітньої програми «Середня освіта. Фізична культура»

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

Крупініча Віталія Олександровича

на тему: «МОТИВАЦІЯ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ УЧНІВ СЕРЕДНІХ КЛАСІВ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ»

Магістерська робота складається вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел; викладена на 99 сторінках комп'ютерного тексту, з них основний зміст роботи складає 76 сторінок. В роботі представлено статистичний та графічний матеріал у 6 таблицях та 7 рисунках. Список використаних джерел включає 79 бібліографічних посилань.

У вступі відзначається, що проблема розвитку мотивації підлітків до занять фізичною культурою є беззаперечно актуальною. Незважаючи на досить численні дослідження з проблеми, можемо зазначити, що вони зосереджені на спеціально-методичних аспектах розвитку мотивації не достатньо висвітлюють організаційно-педагогічні умови з урахуванням нових реалій сучасної української освіти в умовах її реформування, а також в обставинах дистанційного навчання. Саме тому гострої актуальності набуває теоретичне обґрунтування та практична перевірка нових засобів, методів, форм організації навчально-виховного процесу з фізичного виховання, спрямованих на більш ефективне формування в учнів загальноосвітніх закладів мотивів до занять фізичною культурою.

Об'єкт дослідження – процес викладання фізичної культури.

Предмет дослідження – управління розвитком мотивації учнів середніх класів до занять фізичною культурою в діяльності учителя.

Мета дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні та експериментальній перевірці організаційно-педагогічних умов управління розвитком мотивації учнів середніх класів до занять фізичною культурою.

Відповідно до мети було визначено такі **завдання дослідження**:

1. На основі вивчення психолого-педагогічної літератури розкрити сутність та структуру мотивації у контексті педагогічного дослідження.
2. Виявити специфіку та зміст мотивації до занять фізичною культурою.
3. Обґрунтувати критерії та рівні розвитку мотивації шестикласників до занять фізичною культурою та розробити систему організаційно-педагогічних умов управління розвитком мотивації.
4. Експериментально перевірити ефективність визначених організаційно-педагогічних умов.

Методи дослідження: теоретичні: синтез, аналіз, узагальнення, систематизація, порівняння наукових та науково-методичних джерел; емпіричні:

бесіда, анкетування, педагогічне спостереження, педагогічний експеримент; методи математичної статистики.

Наукова новизна одержаних результатів:

– уточнено критерії (провідні мотиви, активність діяльності), показники (інтерес; спектр мотивів; вираженість та спрямованість провідних мотивів; види фізичної активності; виконання домашніх завдань з фізичної культури; відвідування спортивних секцій; виконання усіх вправ на уроках фізичної культури) та рівні (високий, середній, низький) розвитку мотивації шестикласників до занять фізичною культурою;

– конкретизовано організаційно-педагогічні умови управління розвитком мотивації шестикласників до занять фізичною культурою (реалізація загально-методичних та специфічних принципів формування мотивації до занять фізичною культурою; дотримання організаційних правил формування мотивації до занять фізичною культурою на уроках; вибір адекватних засобів формування мотивації до занять фізичною культурою; адаптація форм та засобів формування мотивації до занять фізичною культурою до реалій дистанційного навчання).

Практичне значення отриманих результатів дослідження полягає в тому, що на основі аналізу теоретичних джерел та результатів дослідження дібрано діагностичний комплекс для виявлення рівню розвитку мотивації шестикласників до занять фізичною культурою; уточнено принципи, правила, форми та засоби формування мотивації до занять фізичною культурою; визначено організаційні засади управління розвитком мотивації шестикласників до занять фізичною культурою в реаліях дистанційного навчання. Матеріали дослідження можуть бути використані також в навчально-виховній роботі учителя фізичної культури з предмету, для організації методичних та психолого-педагогічних семінарів, проведення засідань педагогічних рад в школі; в системі підвищення кваліфікації вчителів.

Загальний зміст.

Розділ 1. Мотивація – це сукупність спонукальних факторів, що викликають активність особистості та визначають спрямованість її діяльності.

Як сукупність зовнішніх та внутрішніх чинників, що спонукають активність особистості та спрямованість її діяльності, мотивацію утворюють такі основні детермінанти поведінки особистості: мотиви, інтереси, потреби, ситуативні фактори, стимули.

В структурі мотивації визначають результативний і процесуальний компоненти, а на їх основі – зовнішню і внутрішню мотивацію. Зовнішня мотивація не стосується безпосередньо самої діяльності, а внутрішня пов'язана з самою діяльністю.

Мотив – це спонукання людини до діяльності, яка пов'язана із задоволенням її потреб. Тобто, це сукупність зовнішніх та внутрішніх умов, що викликають активність суб'єкта й визначають її спрямованість

Мотивація як процес відбувається через етапи: виникнення потреби, пошук способів її задоволення; визначення цілей та напрямків дій; формування програми дій; їх здійснення; винагородження людини за здійснені дії; власне задоволення потреби.

Формування та розвиток мотивації до занять фізичною культурою й спортом – тривалий та багатоаспектний процес, який розгортається від початку засвоєння дитиною перших найпростіших гігієнічних знань та навичок до формування глибоких теоретичних психофізіологічних знань та залучення до інтенсивних занять спортом і фізичною культурою.

Таким чином, внутрішня мотивація виконує в структурі ЗФК наступні *функції*:

- постає пусковим механізмом спортивної та фізкультурної діяльності;
- підтримує потрібний для тренувальної та змагальної діяльності рівень активності;
- регулює вміст цієї активності, використання людиною різних засобів для досягнення бажаних результатів.

Дослідники вважають, що підвищенню мотивації до ЗФК сприяє урізноманітнення навчальних і секційних занять, уникнення в їх проведенні монотонності, використання змагального та ігрового методів, а також активних методів навчання, посилення в організації ЗФК творчої складової

Розділ 2. Дослідження проводилось упродовж 2022–2023 років на базі Запорізької гімназії № 103. В експериментальному дослідженні брало участь 108 учнів 6 класів, з них – 59 хлопців та 49 дівчат віком 11-13 років. Експериментальна група – 52 учня, з них 30 хлопців та 22 дівчини, контрольна група – 56 учнів, з них 29 хлопців та 27 дівчат.

Дослідження здійснювалось упродовж 2022–2023 років.

На першому етапі – пошуково-теоретичному (жовтень 2022 р.) – проаналізовано наукову та науково-методичну літературу з проблеми дослідження. Конкретизовано основні поняття, підходи, теорії щодо досліджуваної проблеми; уточнено сутність та структуру розглядуваних процесів; визначено організаційно-педагогічні умови управління розвитком мотивації шестикласників до занять фізичною культурою; уточнено критерії, рівні та показники рівнів розвитку мотивації та дібрано методики констатувального емпіричного дослідження.

На другому етапі – емпіричному (листопад 2022 р. – травень 2023 р.) – проведено експеримент на базі Запорізької гімназії № 103 з метою емпіричної перевірки ефективності пропонованих організаційно-педагогічних умов управління розвитком мотивації шестикласників до занять фізичною культурою.

На третьому етапі – узагальнюючому (червень – жовтень 2023 р.) – уточнено, проаналізовано й узагальнено матеріал дослідження, здійснено кількісну і якісну обробку отриманих експериментальних даних.

Задля виявлення чинників, критерії та показників мотивації до ЗФК нами було проведено *педагогічний експеримент*, що складався з трьох етапів:

1) *підготовчий етап* — він полягає у визначенні стану вивчення проблеми та розробці теоретично-методологічних засад дослідження. Його результати подані у попередньому розділі;

2) *дослідницький етап* — він складається з власне експерименту, який також відбувається в три підетапи:

– констатувальний експеримент полягає у визначенні вихідного стану досліджуваної системи;

– формувальний експеримент полягає у впровадженні та апробації пропонованих педагогічних умов, що сприяють поліпшенню стану досліджуваної системи;

– контрольний експеримент потребує перевірки змін у стані досліджуваної системи внаслідок апробації пропонованих педагогічних умов;

3) *статистична обробка* даних дослідження, якісний аналіз одержаних результатів та оформлення підсумків.

На цій основі ми виділили три *рівні розвитку в шестикласників мотивації* до ЗФК: *високий рівень* – постійний, стійкий та різнобічний активний інтерес до занять фізичної культури; наявність широкого спектру мотивів та сформовані провідні мотиви, що мають переважно позитивну (внутрішню) спрямованість;

– *середній рівень* – учні мають не стабільний, часто імпульсивний інтерес до фізичної культури; вузький спектр мотивів та неявно виражені провідні мотиви ЗФК.

– *низький рівень* – інтерес в учнів до ЗФК непостійний, поверховий, переважно – пасивний або відсутній.

Розроблена нами *програма дослідження мотивації* учнів до ЗФК передбачала:

- 1) виявлення стану організації процесу фізичного виховання в школі;
- 2) вивчення ставлення учнівства до уроків фізичної культури;
- 3) визначення мотивів до ЗФК в учнів;
- 4) виявлення спрямованості провідних мотивів;
- 5) виявлення характеру фізичної та міри активності діяльності, до якої ці мотиви спонукають;

- 6) визначення рівня сформованості мотивації до ЗФК.

Розділ 3. Критеріями сформованості мотивації учнів до занять фізичною культурою є: провідні мотиви (показниками є наявність інтересу до занять фізичною культурою; широта спектру мотивів; вираженість провідних мотивів та їх спрямованість); активність діяльності (види фізичної активності; самостійне виконання домашніх завдань; відвідування спортивних секцій; виконання усіх вправ на уроках фізичної культури). На основі визначених критеріїв та показників визначають рівні розвитку в шестикласників мотивації до занять фізичною культурою (високий, середній, низький).

Для виявлення динаміки рівня розвитку в учнівства мотивації до ЗФК використовувався той же пакет методик, що на констатувальному етапі. За допомогою першого питання анкети «Ставлення до занять фізичною культурою» було ставлення учнів до предмету «фізична культура». Як бачимо в експериментальній групі відбулися зміни:

– доля учнівства експериментальної групи, що заявило про цілком позитивне ставлення до предмету збільшилася на 12%, тоді як в контрольному – на 2%;

– на стільки само (на 12%) збільшився відсоток учнів та учениць експериментальних класів, які повідомили, що ставляться до предмету скоріше позитивно. В контрольному класі змін не відбулося;

– на 17% зменшилася кількість дітей із експериментальної групи, що нейтрально ставляться до ЗФК. В контрольній групі подібних змін не зафіксовано;

– загалом на 7% зменшилася кількість учнів, що негативно чи скоріше негативно ставляться до занять з предмету в експериментальному та на 3% – в контрольному класі.

Можна твердити, що основні зрушення відбулися в експериментальній групі за рахунок осіб, що раніше ставилися до ЗФК нейтрально та, почасти. За рахунок тих, хто відносився негативно.

Кількісний та якісний аналіз відповідей учнівства на анкету для виявлення провідних мотивів до занять предметом «фізична культура», дав можливість виявити зміни у ієрархії мотивів та у провідній мотивації до занять на уроках «фізичної культури». В експериментальній групі відбулися помітні зміни:

– в експериментальних класах зменшилася кількість дітей з негативною зовнішньою мотивацією до занять фізичною культурою на 11% та на 4% зменшилася кількість учнів з недиференційованими мотивами, тоді як в контрольних це зменшення дорівнювало 2% по обом позиціям. Слід сказати, що недостатня сформованість ієрархії мотивів відповідає в цілому віковій нормі для дітей 12-13 років;

– на 13% збільшилася кількість учнів з експериментальної групи, в яких домінує зовнішня позитивна мотивація, пов'язана з усвідомленням усвідомлення важливості предмета для майбутньої професії, значущості теоретичних знання з предмета для сучасної людини, з намаганням здобути визнання й схвалення, з прагненням взаємодії і спілкування тощо. В контрольній групі кількість учнів, в яких домінують такі мотиви також зросла, але лише на 5%;

– на 5% збільшилася кількість учнів з позитивною внутрішньою мотивацією до ЗФК. Тоді як в контрольній групі цей показник залишився без змін. Ці мотиви характерні для високого рівня сформованості мотивації до занять фізичною культурою та спортом та обумовлюють високий рівень активності і самостійності фізкультурної діяльності.

Суттєво, що більш, ніж у третини учнівства мотиви до ЗФК недиференційовані – у 38% учнів експериментальної групи та 36% учнів контрольної.

Щодо другого показника – дієвості мотивів ЗФК, то про них ми дізналися за динамікою замученості учнівства до різних форм фізичної активності. Для виявлення цієї замученості була використана анкета «Які форми фізичної активності ти виявляєш?» Аналіз отриманих за анкетною даних дозволив зафіксувати динаміку в обох групах, однак в експериментальній вона була значно виразніша.

Відзначимо найсуттєвіші моменти:

– на 14% збільшилася кількість дітей, які регулярно роблять домашні завдання з фізичної культури (у контрольному класі їх кількість залишилася без змін);

– на 10% збільшилася частка учнівства, яке робить руханку (танцює) протягом дня, тоді як тих, хто це не робить – зменшилася на 18% (частка таких учнів у контрольних класах зменшилася на 2%);

– на 7% збільшилася кількість дітей, що ходять, хай і не регулярно, у походи (в контрольному класі – без змін);

– на 8% зросла кількість учнів експериментального класу, які регулярно виконують ранкову гімнастику (в контрольному – на 2%) та самостійно займаються фізичними вправами (у контрольному класі їх кількість залишилася незмінною);

– на 6% зросла кількість дітей, які займаються на вуличних тренажерах, тоді як частка тих, хто не скористалися можливістю поліпшити свою фізичну форму під час таких занять зменшилася на 12% (тоді як у контрольних класах – на 2%);

– на 5% збільшилася кількість постійних відвідувачів спортивних секцій та гуртків (тоді як у контрольному класі їх кількість не змінилася)

Тож, аналіз отриманих даних дозволяє твердити, що відбулися зміни у розподілу рівнів фізичної активності учнівства після експерименту:

– кількість учнів експериментального класу з високим рівнем фізичної активності зріс з 10% до 14%, контрольного – на 2%.

– кількість учнів з середнім рівнем фізичної активності в експериментальному класі збільшився з 37% до 46%, тоді як в контрольному – на 1%. При такому рівні розвитку мотивації учнівство має нестабільний, доволі імпульсивний інтерес до ЗФК.;

– кількість учнівства експериментального класу з низьким рівнем фізичної активності зменшилася з 54% до 40%, а у контрольному – на 4.

За результатами дослідження сформульовані висновки:

За результатами проведеного дослідження можна твердити про реалізацію його мети та завдань. На основі узагальнення результатів дослідження зроблено наступні висновки:

1. Мотивація є сукупністю спонукальних факторів, які викликають активність і визначають спрямованість діяльності особистості. Як сукупність зовнішніх та внутрішніх чинників її утворюють детермінанти поведінки особистості, основними з яких є: мотиви, інтереси, потреби, ситуативні фактори, стимули. В структурі мотивації розрізняють результативний та процесуальний компоненти, зовнішню (яка не стосується безпосередньо самої діяльності) і внутрішню (пов'язану з самою діяльністю) мотивацію. Мотив є стійкою властивістю особистості, яка зсередини спонукає її до діяльності, що пов'язана із задоволенням потреб людини.

Для досягнення результативності діяльності зовнішня мотивація має підкріплюватися внутрішньою, а та у своє чергу, особливо при недостатньо високого рівні розвитку мотивів, має зазнавати стимулюючого впливу ззовні.

Стимул є не тільки є зовнішнім спонуканням до дій, але й дозволяє створити сприятливі для них умови, передумови для цілеспрямованого та навмисного (усвідомленого) впливу.

Мотивація означає також складний процес з керування напрямом і інтенсивністю діяльності особистості. Цей процес відбувається через етапи: виникнення потреби, пошук способів її задоволення; визначення цілей та напрямків дій; формування програми дій; їх здійснення; винагородження людини за здійснені дії; власне задоволення потреби.

2. Розвиток мотивації до занять фізичною культурою – тривалий і багатоаспектний процес, що розгортається від початку засвоєння дитиною перших найпростіших гігієнічних знань та навичок до формування глибоких теоретичних психофізіологічних знань та залучення до інтенсивних занять фізичною культурою та спортом.

Мотиви до занять школярів фізичною культурою умовно поділяють на загальні, конкретні, мотиви, які пов'язані із результатом діяльності та мотиви, які пов'язані з самим процесом діяльності

Управління учителем фізичної культури розвитком мотивації до занять дозволяє сформувавши в учнів вміння визначати свої цілі та завдання, здійснювати самоконтроль, підвищувати темп операцій, досягти глибокого і чіткого усвідомлення, розуміння, розвинути критичне ставлення до інформації під час навчання.

Цей процес має спиратися на внутрішні сили особистості – її можливості, прагнення, наміри, інтереси, потреби. Управління процесом розвитку мотивації до занять фізичною культурою має здійснюватися на «полі можливостей» і активності дітей, а не у межах намірів, бажань і проектів педагогів.

3. Критеріями сформованості мотивації учнів до занять фізичною культурою є:

– провідні мотиви (показниками є наявність інтересу до занять фізичною культурою; широта спектру мотивів; вираженість провідних мотивів та їх спрямованість);

– активність діяльності (види фізичної активності; самостійне виконання домашніх завдань; відвідування спортивних секцій; виконання усіх вправ на уроках фізичної культури).

На основі визначених критеріїв та показників визначають рівні розвитку в шестикласників мотивації до занять фізичною культурою (високий, середній, низький).

4. Виокремлено та експериментально доведено ефективність наступних організаційно-педагогічних умов управління розвитком мотивації учнів середніх класів до занять фізичною культурою:

– реалізація загальнометодичних та специфічних (справедливість й рівність; інтерактивність; інклюзивність; пріоритет потреб, інтересів та мотивів особистості) принципів формування мотивації до занять фізичною культурою;

– дотримання організаційних правил формування мотивації до занять фізичною культурою на уроках (віддавати перевагу ігровій формі занять чи

формі естафет; відмова від стройових вправ та від статичних розминок; уникання поділу дітей за рівнем їх фізичної підготовки; індивідуальний підхід; відмова від центрації на тематиці уроку; урізноманітнення загальнорозвивальних вправ у формі ігор з м'ячами а не спортивних ігор; перевага комбінованим урокам; використання різноманітних рухливих ігор, спрямованих на розвиток гнучкості, координації, технічних умінь);

– вибір адекватних засобів формування мотивації до занять фізичною культурою (наочна демонстрація впливу занять на стан організму; створення ситуацій новизни; опора на уподобання та інтереси учнівства; цікаві та різноманітні форми організації ЗФК; створення можливостей для самоствердження та самопрояву; створення дружньої та піднесеної атмосфери; опора на зацікавленість учнів на уроках та позакласній роботі тощо);

– адаптація форм та засобів формування мотивації до занять фізичною культурою до реалій дистанційного навчання (вчитель має стати прикладом фізичної активності та здорового способу життя; ретельне планування власної роботи та занять учнів; забезпечення найширших можливостей контролю та коригування виконання учнями вправ; налагодження зворотного зв'язку з учнями із використанням різних засобів; заохочення дітей до фізичної активності протягом дня; опора на поміч батьків; зворотній зв'язок з батьками із використанням різних каналів інформації; дотримання усіх карантинних вимог та контроль за самопочуттям).

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ.....	7
1.1. Сутність та структура внутрішньої мотивації поведінки та діяльності.....	7
1.2. Зовнішня мотивація та мотиваційний процес.....	16
1.3. Специфіка та зміст мотивації особистості до занять фізичною культурою.....	25
Висновки до розділу 1.....	34
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	36
2.1. Методи дослідження.....	36
2.2. Організація дослідження.....	37
РОЗДІЛ 3. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ.....	44
3.1. Результати констатувального етапу дослідження.....	44
3.2. Результати формувального етапу дослідження.....	54
Висновки до розділу 3.....	69
ВИСНОВКИ.....	74
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	77
ДОДАТКИ.....	86

Ім'я користувача:
Олександр Непша

ID перевірки:
1015959258

Дата перевірки:
01.12.2023 14:53:15 EET

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
01.12.2023 14:59:00 EET

ID користувача:
100012881

Назва документа: Крупініч В_диплом_фізра_ДФН

Кількість сторінок: 67 Кількість слів: 14631 Кількість символів: 110483 Розмір файлу: 220.23 KB ID файлу: 1015636238

5.18% Схожість

Найбільша схожість: 1.07% з джерелом з Бібліотеки (ID файлу: 1009559060)

4.11% Джерела з Інтернету 661 Сторінка 69

1.37% Джерела з Бібліотеки 10 Сторінка 71

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел